

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120210414
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7120210414.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jany Dudíkovej a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o maloletého L. B., nar. XX.X.XXXX, bytom U. X, B., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov matky Ing. S. B., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X, B. a otca Ing. F. B., nar. X.X.XXXX, bytom U. X, B., obaja zastúpení JUDr. Matejom Molčanom, advokátom so sídlom Budimír 305, za účasti starého otca JUDr. C. M., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX, B.I., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Nižník, spol. s r.o. so sídlom Kováčska 21, Košice, IČO: 36 601 365, v konaní o návrhu rodičov na zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní rodičov proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 16.2.2021 č.k. 41P/90/2020-37 takto

rozhodol:

M e n í napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 11.6.2019 č.k. 41P/19/2019-16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.9.2019 č.k. 8CoP/229/2019-151.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie uznesením uvedeným záhlaví návrh rodičov na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného v konaní vedenom pod sp.zn. 41P/19/2019 zamietol.

2. Napadnuté rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že rodičia maloletého sa návrhom doručeným súdu dňa 18.9.2020 domáhali, aby súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené v konaní vedenom pod sp.zn. 41P/19/2019, nakoľko pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8CoP/229/2019 zo dňa 19.9.2019 bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Košice I sp.zn. 41P/19/2019 zo dňa 11.6.2019 vo výroku o úprave styku starého otca s maloletým L., a to každú párnú sobotu v roku od 9.00 hod. do 12.00 hod., v ostatnej časti bolo uznesenie súdu prvého stupňa zmenené tak, že starý otec prevezme maloletého od matky na začiatku súdom upraveného styku v rodinnom dome na B. ulici č. XX v B. a na tom istom mieste vráti maloletého matke po skončení súdom upraveného styku s tým, že matka je oprávnená byť prítomná počas styku starého otca s maloletým. Rodičia žiadali neodkladné opatrenie podľa § 363 CMP zrušiť, nakoľko podľa ich názoru pominuli, resp. neboli na jeho vydanie nikdy splnené ani hmotnoprávne, ani procesnoprávne podmienky. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrhu rodičov nie je možné vyhovieť. Súd poukázal na to, že v samotnom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia absentujú podstatné náležitosti návrhu. V návrhu sú označení ako navrhovatelia rodičia maloletého, avšak nie je zrejmé, voči komu tento návrh smeruje, ani akého maloletého dieťaťa sa týka. Uvedené skutočnosti vyplývajú iba z obsahu návrhu. Petit návrhu nešpecifikuje, akého neodkladného opatrenia sa návrh na zrušenie týka, ktorý súd ho vydal a kedy. Uvedené skutočnosti súd zistil iba z obsahu spisu v predmetnom konaní a ďalších pripojených spisov vedených vo veci maloletého. Súd sa ďalej zaoberal tým, či sú splnené zákonné podmienky v zmysle §363 CMP, podľa ktorých rodičia žiadajú, aby súd zrušil neodkladné opatrenie. K skutočnostiam, ktoré uviedli rodičia v návrhu, že neboli splnené hmotnoprávne ani procesnoprávne podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie uviedol, že tieto skutočnosti

navrhovatelia namietali už aj v rámci odvolacieho konania, keď podali odvolanie voči nariadenému neodkladnému opatreniu sp.zn. 41P/19/2019 zo dňa 11.6.2019. S týmito skutočnosťami sa podrobne vysporiadal odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 19.9.2019, ktorým uznesenie v časti potvrdil a v časti zmenil, preto je zrejmé, že boli splnené hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v tom čase. Súd považoval ingerenciu do vzťahov v rodine vo forme autoritatívneho rozhodnutia za opodstatnenú. V danom prípade preto nejde o žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli súdu známe už v čase vydania rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia. Z návrhu nevyplýva, akým spôsobom sa mali zmeniť pomery či pominúť dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Podľa názoru súdu sú právne neudržateľné a bezpredmetné aj tvrdenia rodičov, že nie je možné ich prinútiť, aby nosili dieťa na súdom určené miesto, aj to, že matka nemá motorové vozidlo, ktorým by mohla dieťa prepraviť. Ak matke bola takáto povinnosť uložená, musí ju rešpektovať. Práve z dôvodu, že rodičia si svoje povinnosti neplnia a styk starého otca s maloletým sa nerealizuje, bol po preskúmaní všetkých podstatných okolností v konaní vedenom pod sp. zn. 11Em/1/2019 nariadený výkon rozhodnutia. Aj napriek tomu, že v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia bolo uložené výchovné opatrenie, ktorým rodičia a starý otec sa mali podrobiť odbornému poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb ÚPSVaR, zo záverečnej správy z tohto poradenstva zo dňa 15.10.2020 je zrejmé, že nespĺnilo svoj účel a nevedlo k náprave vzťahov. Kolízny opatrovník síce navrhol, že pomery v rodine neodôvodňujú úpravu styku starého otca s maloletým, pričom stretávanie starého otca s vnukom bez predchádzajúcej nápravy vzťahov s oboma rodičmi predikuje zhoršenie situácie, či možné vtiahnutie vnuka do rodinných sporov, súd sa však s týmto názorom nestotožnil. Vzťahy medzi rodičmi a starým otcom boli narušené už aj v čase, kedy súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorého zrušenia sa rodičia domáhajú, a práve preto, že tieto vzťahy boli a aj naďalej sú narušené, nemožno realizáciu styku ponechať na báze dobrovoľnosti, pretože je evidentné, že rodičia neumožnia maloletému styk so starým otcom. Práve z týchto dôvodov bolo neodkladné opatrenie nariadené, aby v dôsledku narušených vzťahov medzi účastníkmi tohto konania nedošlo k úplnému odcudzeniu medzi vnukom a starým otcom. Pritom vzťah starého otca s vnukom do času, kedy sa mohol s vnukom stretávať, a to približne do apríla roku 2017, bol veľmi dobrý. Maloletý má toho času iba 6 rokov, pričom od takmer 3 rokov jeho veku mu je upierané právo stretávať sa so starým otcom, preto je viac ako pravdepodobné, že táto skutočnosť môže zanechať nepriaznivé následky vo vzťahu maloletého k starému otcovi, ktorého maloletý už nemusí po tak dlhej dobe ani spoznávať. K argumentom rodičov, že starý otec by mohol nepriaznivo vplyvať na maloletého, súd uviedol, že je otáznne, či aj samotní rodičia nemôžu nepriaznivo vplyvať na maloletého vo vzťahu k starému otcovi. Súd sa stotožnil s tvrdeniami starého otca prezentovanými v jeho vyjadrení k návrhu, najmä s tým, že úprava styku nemôže byť v rozpore s čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, keďže neobmedzuje rodičovské práva, len garantuje právo dieťaťa na styk aj s blízkymi osobami, a to v súlade s § 25 ods. 5 Zákona o rodine a tiež zachovanie rodinných väzieb.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia existovali dôvody na to, aby neodkladné opatrenie upravujúce styk starého otca s maloletým bolo nariadené, pretože svojvoľné odcudzenie starého rodiča od dieťaťa jednoznačne zakladá nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia. V tomto smere sa nič nezmenilo, pretože starý otec má naďalej znemožnené stretávanie sa s vnukom, jeho styk s maloletým sa nerealizuje od roku 2017, vzťahy v rodine sú naďalej narušené, teda nedošlo k žiadnej zmene pomerov a súd nezistil žiadne nové závažné skutočnosti, pre ktoré by malo byť starému otcovi upierané sa s maloletým vnukom stretávať, preto návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podali rodičia maloletého v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní navrhli, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že zruší neodkladné opatrenie nariadené Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 11.6.2019 v konaní pod sp.zn. 41P/19/2019 z dôvodu, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo vydané. Rodičia v odvolaní uviedli, že súdom prvej inštancie opísaný skutkový stav tu existoval už v čase súdneho konania vedeného pod sp.zn. 11P/126/2017, v ktorom uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 19.9.2017 bol návrh starého otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Krajský súd v Košiciach uvedené uznesenie potvrdil. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 13.6.2018 súd zamietol návrh starého otca vo veci samej na úpravu styku starého otca s mal. L. B., ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7CoP/231/2018 zo dňa 17.4.2019. Rodičia maloletého považujú za absolútne zarážajúce, že napriek identickým účastníkom konania, identickému skutkovému stavu (zlé vzťahy rodičov maloletého dieťaťa a jeho starého otca), aký existoval v čase vyššie uvedených súdnych konaní, súd na základe návrhu starého otca zo dňa 16.5.2019, teda po troch dňoch odo dňa nadobudnutia právoplatnosti

uvedeného rozsudku vydal dňa 11.6.2019 pod sp.zn. 41P/19/2019 uznesenie, ktorým poprel všetky predchádzajúce rozhodnutia v rovnakej veci a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Rodičia maloletého majú za to, že aj z napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 16.2.2021 (str. 9) vyplýva, že v čase, kedy súd vydal napadnuté uznesenie existovali nové zásadné dôkazy, ktoré potvrdzovali dôvody na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením zo dňa 11.6.2019 pod sp.zn. 41P/19/2019. Prvým zásadným dôkazom podľa rodičov sú výsledky Záverečnej správy zo dňa 15.10.2020 vykonanej na základe výchovného opatrenia nariadeného Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 11Em/1/2019, z ktorých je zrejmé, že odborné poradenstvo poskytnuté rodičom maloletého dieťaťa a starému otcovi na Referáte psychologicko - poradenských služieb ÚPSVaR bolo neúčinné a nevedlo k náprave vzťahov. Druhým zásadným dôkazom je návrh ustanoveného zástupcu maloletého dieťaťa, t.j. kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol súdu prvej inštancie neupravovať styk starého otca s maloletým, keďže to súčasné pomery v rodine neodôvodňujú. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka totiž vyplýva, že bez predchádzajúcej nápravy vzťahov starého otca s obidvoma rodičmi maloletého dieťaťa sa predikuje zhoršenie situácie a potenciálne vtiahnutie vnuka do rodinných sporov. Rodičia majú za to, že uvedené vyjadrenie kolízneho opatrovníka reflektuje súčasný stav vo vzťahu k maloletému, ktorý má 6,5 roka, a teda je rozumovo a mentálne vyspelejší ako v čase, keď súd vydal neodkladné opatrenie Uznesením zo dňa 11.6.2019 sp.zn. 41P/19/2019. Súd síce v napadnutom uznesení konštatuje, že vzťahy medzi starými rodičmi a rodičmi maloletého sú narušené neustále, avšak zásadne opomenul súčasný vek, vývin a zmenu schopnosti vnímať okolitý svet maloletým L.. V kontexte týchto zmien na strane maloletého je stanovisko kolízneho opatrovníka relevantné a súd napriek vykonanému dôkazu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rodičia majú za to, že pomery v rodine nikdy neodôvodňovali úpravu styku maloletého so starými rodičmi, ale naopak, odôvodňovali tento styk ponechať bez akéhokoľvek autoritatívneho zásahu, ktorým vzťahy v rodine môžu eskalovať a viac sa naštbrovať. Tejto argumentácii sa držali aj súdy, ktoré návrh starého otca zamietli (Rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 11P/126/2017 zo dňa 13.6.2018 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7CoP/231/2018 zo dňa 17.4.2019). Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 41P/19/2019 opätovne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rodičia v odvolaní poukázali na všeobecnú úpravu obsiahnutú v zákone č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ktorá sa použije ako lex generalis a pripojili citáciu: „Vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 CSP zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nespĺnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Aj procesné dokazovanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno z daného hľadiska považovať za odpadnutie dôvodov *suigeneris*. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajanková, J., Tomášovič, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 1134)“. Rodičia majú za to, že predmetné neodkladné opatrenie nemalo byť v predmetnej právnej veci nikdy nariadené, pretože nikdy neboli splnené procesné podmienky na jeho nariadenie. Týmto je podľa nich okrem vyššie uvedených skutočností daná prípustnosť predmetného návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

5. K odvolaniu rodičov kolízny opatrovník uviedol, že v odvolacom konaní odporúča rozhodnúť na základe dostupných dôkazných materiálov a s poukazom na najlepší záujem dieťaťa.

6. K odvolaniu rodičov sa vyjadril aj starý otec maloletého, ktorý uviedol, že s argumentáciou rodičov sa vysporiadal už súd prvej inštancie aj odvolací súd v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vedeného pred Okresným súdom Košice I sp.zn. 41P/19/2019. Dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia boli dané v čase vydania neodkladného opatrenia a naďalej pretrvávajú. Pretrvávajúcou a stále nezmenenou skutočnosťou je to, že maloletému nie je umožnené stretávať sa so starým otcom. Táto skutočnosť existovala v čase vydania neodkladného opatrenia a ostáva nezmenená. Od vydania neodkladného opatrenia nedošlo k žiadnemu posunu vo vzťahoch medzi rodičmi maloletého a starým otcom a nedošlo ani k jednému stretnutiu maloletého so starým otcom. Dokonca ani opatrenia nariadené súdom v rámci konania o výkon rozhodnutia č.k. 11Em/1/2019 nevedli k náprave vzťahov. Starý otec má za to, že tie isté námietky rodičov už boli odvolacím súdom preskúmané v konaní 41P/19/2019 a boli vyhodnotené ako nedôvodné. Starý otec poukázal na rozhodnutia súdov vydané v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I, sp.zn. 41P/19/2019, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. K existencii nových dôkazov, ktorými majú byť výsledky Záverečnej správy zo dňa 15.10.2020 a návrh kolízneho opatrovníka, starý otec uviedol, že tieto dôkazy súd prvej inštancie vyčerpávajúco vyjadril v odôvodnení uznesenia, konkrétne v bode 14 odôvodnenia uznesenia, z ktorého je zrejmé, že tieto dôkazy súd pri rozhodovaní vzal do úvahy a aj sa s nimi vysporiadal. Súd prvej inštancie práve výsledky záverečnej

správy považoval za jeden z dôvodov, ktorý odôvodňuje trvanie neodkladného opatrenia a s týmto názorom sa starý otec plne stotožňuje. Starý otec má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ návrh rodičov vyhodnotil ako nedôvodný, keďže nenastali žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie neodkladného opatrenia. Preto navrhol, aby odvolací súd odvolaniu rodičov nevyhovel a uznesenie v celom rozsahu potvrdil.

7. Konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

12. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

13. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP, teda nie súc viazaný rozsahom odvolania, ani odvolacími dôvodmi v konaniach, ktoré môže začať aj bez návrhu a dospel k odlišnému právnomu záveru ako súd prvej inštancie a to, že v danom prípade boli splnené zákonné predpoklady na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia.

15. Odvolací súd preskúmaním odvolania rodičov, nimi napadnutého uznesenia spolu s návrhom a listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu, ako aj s vyjadrením starého otca, teda po oboznámení sa s obsahom spisu v konaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ako aj s obsahom spisov v konaniach prebiehajúcich vo veci starostlivosti súdu o maloletého L. mal preukázané, že maloletý žije so svojimi rodičmi, ktorí zabezpečujú starostlivosť o maloletého na požadovanej úrovni v najlepšom záujme dieťaťa. Doposiaľ nebola starostlivosť zo strany rodičov napadnutá, resp. nebolo zistené, či namietané, že by táto starostlivosť rodičov bola vykonávaná v rozpore so záujmami dieťaťa. Vo veci maloletého boli na súde vedené konania o úpravu styku starého otca s maloletým. Z návrhov a vyjadrení účastníkov v týchto konaniach je zrejmé, že vzťahy medzi starým otcom maloletého a rodičmi maloletého sú dlhodobé, t.j. od začiatku roka 2017, napäté, konfliktné, čo narúša pokojné výchovné prostredie vo vzťahu k maloletému. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 13.6.2018 č.k. 11P/126/2017-90, právoplatným dňa 13.5.2019, bol návrh starého otca na úpravu styku s maloletým zamietnutý. Uvedené rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že medzi starým otcom a rodičmi maloletého boli vzťahy narušené a konfliktné, z dôvodu snahy starého otca zasahovať do rodinného života rodičov dieťaťa, avšak bolo výlučne na nich samých, aby došlo k urovneniu vzťahov. Starý otec bol upozornený na potrebu rešpektovať výchovnú rolu rodičov maloletého dieťaťa a nezasahovať do ich rodinného života, nakoľko

spochybňovanie rodičovskej autority u dieťaťa nemôže mať pozitívny vplyv na harmonický rozvoj osobnosti maloletého a takto nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, preto nebolo v záujme dieťaťa vystaviť ho konfliktu lojality vo vzťahu k vlastným rodičom i pri rešpektovaní jeho práva na kontakt s blízkymi osobami (v konkrétnom prípade so starým otcom). Starý otec mal možnosť sa stretávať s maloletým, avšak túto možnosť nevyužíval, nakoľko nebol doma. S poukazom na § 25 ods. 2 Zákona o rodine súd bol toho názoru, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky na úpravu styku starého otca s maloletým, a to s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa ako aj pomery v rodine, preto návrh starého otca zamietol.

16. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.4.2019 č.k. 7CoP/231/2018-174, ktorý zdôraznil, že nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo konfliktami medzi rodičmi a starým otcom zaťažované, pričom tieto pramenili z toho, že starý otec sa nestotožňoval s výchovnými metódami rodičov, ich rolu nerešpektoval, snažil sa zasahovať do ich rodinného života a k týmto konfliktom dochádzalo v prítomnosti maloletého dieťaťa, pričom táto situácia ho mohla priamo ohrozovať v jeho zdravom psychickom vývine a emotívnom prežívaní s poukazom na nepriateľský, negatívne naladený postoj starého otca najmä voči otcovi dieťaťa, ktorý nedokázal potlačiť ani v rámci pojednávania súdu a ktorý sa bude s vysokou pravdepodobnosťou prenášať aj na maloleté dieťa. Spochybňovanie rodičovskej autority u dieťaťa vo veku maloletého nemôže mať pozitívny vplyv na harmonický rozvoj osobnosti, keď je vystavené konfliktu lojality vo vzťahu k vlastným rodičom. Odvolací súd uzavrel, že do času kým starý otec neprehodnotí svoje správanie a vystupovanie voči rodičom dieťaťa poznačené direktívnosťou a opovrhovaním, nemožno ani predpokladať, že by styk vynútený súdnym rozhodnutím bol v prospech dieťaťa a v súlade s jeho záujmom. Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal starý otec dovolanie, ktoré bolo Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.3.2020 sp.zn. 2Cdo/292/2019 odmietnuté.

17. Následne na ďalší návrh starého otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol jeho styk s maloletým upravený uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 11.6.2019 č.k. 41P/19/2019-16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.9.2019 č.k. 8CoP/229/2019-151, každú párnú sobotu v roku od 9.00 hod. do 12.00 hod. tak, že starý otec maloletého prevezme od matky na začiatku styku v rodinnom dome na B. ulici č. XX v B. a na tom istom mieste vráti maloletého matke po skončení súdom upraveného styku s tým, že matka je oprávnená byť prítomná počas súdom upraveného styku podľa uvedeného rozhodnutia súdu. Z odôvodnenia týchto uznesení, predovšetkým odvolacieho súdu vyplýva, že dôvodom na ingerenciu súdu do pomerov maloletého dieťaťa je skutočnosť, že účastníci konania mali dostatočne dlhý čas a priestor na to, aby sa v priebehu konania o návrhu starého otca na úpravu styku s mal. vo veci samej dohodli, ale pre zásadný postoj rodičov styk neupravili, dohoda reálne nebola a nie je možná, čím je starý otec naďalej vylúčený zo styku s vnukom, čo nepochybne osvedčuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov autoritatívnym rozhodnutím súdu v najlepšom záujme dieťaťa. Vyjadril presvedčenie, že je tu stále možnosť vzájomného odpustenia a obnovenia naštrbeného vzťahu, nakoľko ide o dospelých, emočne zreých a rozumných ľudí, ktorých spája spoločný záujem, a to blaho a šťastie maloletého.

18. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia upravujúceho styk podal starý otec návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 11Em/1/2019 na Okresnom súde Košice I. Návrh podal starý otec s odôvodnením, že od vykonateľnosti rozhodnutia, t.j. od 2.7.2019, nedošlo ani k jednému stretnutiu s maloletým. Rodičia maloletého rozhodnutie súdu nerešpektujú, nereagujú na jeho žiadosť, ako žiadosť oprávneného, úplne ho ignorujú a tým opomínajú najlepší záujem dieťaťa. V konaní bol o súčinnosť požiadaný kolízny opatrovník ustanovený maloletému, ktorý prešetril pomery v rodine a na základe toho predložil súdu správu zo dňa 24.2.2020, z ktorej vyplýva, že rodičia bývajú spolu s maloletým v dvojizbovom byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve otca dieťaťa. Podľa tvrdenia matky ju starý otec ohľadne stretnutia s maloletým od konfliktu, ku ktorému došlo v januári 2017, neoslovil. Naposledy sa starý otec stretol s vnukom približne v mesiacoch marec, apríl 2017. Pokiaľ sa realizovalo stretnutie starého otca s maloletým, väčšinou za prítomnosti matky, prípadne oboch rodičov. Podľa rodičov maloletého starý otec nemá o stretávanie s vnukom záujem, skôr mu ide o vytvorenie konfliktu medzi rodičmi, aby sa rozišli s tým, že on bude vychovávať dieťa. Starý otec ich nikdy ako rodičov dieťaťa nekontaktoval za účelom, aby sa dohodli ohľadne stretnutia starého otca s maloletým. Starý otec kolíznemu opatrovníkovi uviedol, že v čase, kedy bola matka dieťaťa chorá, vozil ju k lekárovi šofér, ktorého dal matke k dispozícii, nakoľko otec dieťaťa o to nemal záujem. Problém nastal počas choroby matky od decembra 2016. S maloletým sa starý otec stretol v júli 2017, kedy

mu stretnutie umožnil majiteľ Súkromného predškolského zariadenia Vilôčka, kde uhradil náklady za pobyt tri roky. Podľa vyjadrenia starého otca do júna 2017 mal s vnukom nadštandardný vzťah. Kolízny opatrovník v závere správy odporučil zväžiť možnosť nariadenia znaleckého dokazovania z odboru klinickej psychológie pre deti a dospelých za účelom posúdenia, či je v záujme dieťaťa úprava styku so starým otcom.

19. Na základe návrhu starého otca, ako oprávneného v konaní o výkon rozhodnutia, Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 8.6.2020 nariadil výkon rozhodnutia v časti úpravy stretávania sa starého otca s maloletým. Zároveň uložil povinným (rodičom maloletého) a oprávnenému (starému otcovi) povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb ÚPSVaR v Košiciach po dobu 6 mesiacov. Následne zo strany starého otca bolo súdu oznámené viacerými podaniami, že zo strany rodičov nedochádza k dobrovoľnému plneniu povinnosti. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Oddelením sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately bol súd informovaný, že dňa 4.8.2020 bola nadviazaná spolupráca s menovanými rodičmi a starým otcom. Do podania správy sa uskutočnili 4 individuálne stretnutia, z toho dve so starým otcom, jedno s matkou a jedno s otcom. Na základe týchto stretnutí psychológ konštatoval vážne narušené vzťahové väzby medzi dospelými účastníkmi procesu. Zo záverečnej správy z poradensko - psychologického procesu zo dňa 15.10.2020 vyplýva, že na poslednom 7. stretnutí sa zúčastnili starý otec, matka aj otec dieťaťa. Spoločné stretnutie bolo vzhľadom na nerešpektovanie vopred určených pravidiel neefektívne. Nepodarilo sa definovať spoločný cieľ, v duchu ktorého by sa nieslo spoločné stretnutie a chýbala tiež konštruktívna komunikácia. U starého otca prevláda silné presvedčenie, že dcéra je manipulovaná manželom, na základe čoho nie je ochotný rozumieť tomu, čo sa mu snaží dcéra vysvetliť. Na základe týchto stretnutí možno konštatovať naďalej vážne narušené vzťahové väzby medzi dospelými účastníkmi procesu. Stretávanie starého otca s maloletým bez predchádzajúcej nápravy vzťahov s oboma rodičmi predikuje zhoršenie situácie, či možné vtiahnutie vnuka do rodinných sporov. Obe strany vnímajú potrebu nápravy vzťahov, no nepodarilo sa zjednotiť spôsoby a postupnosť krokov, ktoré by k tejto náprave viedli. Participácia referátom teda nebola účinná. Rodičia aj starý otec prezentovali nevoľu pokračovať v spolupráci s referátom v rámci individuálnych konzultácií, preto ďalšia rodinná konzultácia nie je realizovateľná.

20. V konaní o návrhu rodičov na zrušenie neodkladného opatrenia bol opäť o súčinnosť požiadaný kolízny opatrovník ustanovený maloletému v konaní, konkrétne bol požiadaný o prešetrenie pomerov na strane maloletého dieťaťa. V správe z tohto šetrenia uviedol, že podľa tvrdenia rodičov starý otec nemá záujem o stretávanie sa s vnukom, ale ide mu o vyvolanie konfliktu medzi rodičmi. K narušeniu vzťahov medzi starým otcom a nimi došlo približne v januári 2017. Starý otec rodičov odvtedy neoslovil ohľadne stretnutia s maloletým. Naposledy sa s vnukom stretol v mesiacoch marec, apríl 2017. Stretnutia sa realizovali sa prítomnosti matky alebo oboch rodičov. Na vedenie rozhovoru s maloletým rodičia maloletého nedali súhlas, nakoľko nemajú záujem ho vtáňovať do konania. Rodičia maloletého a starý otec maloletého sa podrobili odbornému poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb, z výsledkov ktorého vyplýva, že na individuálne stretnutia rodičia aj starý otec prichádzali zodpovedne a v riadne dohodnutých termínoch. Príčinu rozvratu vzťahov so starým otcom matka vidí v správaní sa starého otca, ktoré vníma ako príliš kontrolujúce a nerešpektujúce ich súkromie, a teda neschopné reflektovať ich potreby ako partnerov, či rodičov. S narastajúcim množstvom konfliktov sa odsťahovali z jeho domu a v snahe vyhnúť sa konfliktným situáciám od toho času využívajú vyhýbavé správanie a ignoráciu voči starému otcovi. Matka má strach z toho, že ak by sa starý otec stretával s maloletým bez toho, aby tomu predchádzala náprava vzťahov rodine, mohlo by to nepriaznivo vplyvať na maloletého, ktorý zatiaľ nie je priamym účastníkom konfliktných situácií. Otec dieťaťa vyjadril ochotu akceptovať starého otca dieťaťa, ale taktiež to podmieňuje zmierením, ktoré má prameniť zo strany starého otca. Rodičia za dôležité považujú zmenu postoja zo strany starého otca, čo však bol pre poradenský proces kontraindikáciou, nakoľko klienti by sa mali v prvom rade orientovať na to, čo môžu urobiť oni sami pre zlepšenie situácie. Starý otec tiež prezentoval názor, že očakáva nápravu uvažovania a konania rodičov maloletého. Starý otec prezentoval, že pre dcéru a vnuka chce len to najlepšie. Jeho nastavenie voči otcovi maloletého vníma viac ako negatívne. Verbálne prezentuje dôležitosť vzťahu s dcérou a vnukom, napriek tomu v jeho prejave dominuje potreba uznania, dovolávania sa pravdy, pocit krivdy a neprávosti a nateraz nie je motivovaný pristúpiť na podmienky rodičov. Na základe stretnutí psychologička konštatovala vážne narušené vzťahové väzby medzi dospelými účastníkmi procesu. Stretávanie starého otca s maloletým bez predchádzajúcej nápravy vzťahov s rodičmi maloletého predikuje zhoršenie situácie, či možné vtiahnutie vnuka do

rodinných sporov. Obe strany vnímajú potrebu nápravy vzťahov, avšak nepodarilo sa zjednotiť spôsoby a postupnosť krokov, ktoré by viedli k tejto náprave. Vyššie spomenuté podmienky každej strany sú nateraz vzájomne neakceptovateľné. Kolízny opatrovník v závere správy z prešetrenia pomerov v rodine skonštatoval, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem dieťaťa, ktorý nemožno zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov či blízkych osôb o spôsobe a podmienkach ich výchovného pôsobenia. Je nepochybne v záujme maloletého realizovať styk so starým otcom, ale pomery v súčasnosti neodôvodňujú úpravu tohto styku súdnym rozhodnutím.

21. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného dospel k názoru, že nemožno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že od nariadenia neodkladného opatrenia nedošlo k žiadnej zmene pomerov. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je výnimočným procesným prostriedkom, ktorý sa využíva pri naliehavej potrebe dočasne upraviť pomery tak, aby záujem dieťaťa nebol ohrozený, prípadne ak dieťaťu hrozí nejaká ujma, pokiaľ nebude nariadené. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je založené na výsledkoch dokazovania, ale jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania. Zmyslom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná neodkladná úprava pomerov účastníkov, predovšetkým maloletého dieťaťa, bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci samej. Predpokladom vyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú osvedčené skutočnosti preukazujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa by v zásade neodkladné opatrenie malo mať len dočasný charakter, keďže dôsledné posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa ako otázky právnej, môže vyplývať len z riadne zisteného skutočného stavu, ktorý súd zistí pri uplatnení vyšetrovacieho princípu (§ 35, § 36 CMP) v konaní vo veci samej. V čase rozhodnutia súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk starého otca s maloletým, súd vychádzal z potreby bezodkladnej úpravy pomerov v súlade s návrhom starého otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčil súd o potrebe jeho nariadenia v záujme dosiahnutia ochranného účelu, teda v záujme potreby obnoviť vzájomné citové väzby medzi ním a maloletým, pričom predpokladal obnovu vzťahov medzi rodičmi a starým otcom, preto zrejme dospel k záveru, že neodkladným opatrením v tomto prípade možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi.

22. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie upravujúce styk blízkej osoby (v posudzovanom prípade starého otca) s maloletým musí byť použité s ohľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s blízkymi osobami. Odvolací súd akceptuje potrebu dieťaťa rozvíjať pozitívne rodinné vzťahy aj so širšou rodinou, s blízkymi osobami, avšak musí vziať do úvahy aj to, že rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú jeho rodičia. So zreteľom na vek a rozumovú vyspelosť dieťaťa, ktoré má v súčasnosti viac ako šesť rokov, je potrebné zvážiť aj názor dieťaťa. V uvedenom posudzovanom prípade doposiaľ názor dieťaťa zisťovaný nebol, rovnako neboli zisťované ďalšie zmeny pomerov jednak na strane starého otca a ani rodičov dieťaťa, či dieťaťa samotného, keďže konanie vo veci samej, v ktorom by súd mal zistiť skutočný stav veci a všetky okolnosti pre vyhodnotenie najlepšieho záujmu dieťaťa, začaté nebolo napriek tomu, že od rozhodnutia vo veci samej, kedy bol návrh starého otca na úpravu styku zmietnutý a následne súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým styk upravil spôsobom, ktorého vhodnosť aj vo vzťahu k jeho konkrétnej realizácii verifikovaná dokazovaním nebola, teda rozhodnutie bolo založené len na predpoklade, že autoritatívne rozhodnutie o styku napomôže harmonizácii vzťahov medzi dospelými osobami, ubehla pomerne dlhá doba a zároveň v rámci konania o výkon rozhodnutia výsledky poradenskopsychologickej intervencie naznačujú ešte výraznejšie zhoršenie rodinných vzťahov, ktoré predikuje možné vtiahnutie dieťaťa do rodinných sporov. Kolízny opatrovník zároveň navrhol vykonanie znaleckého dokazovania z odboru pedopsychológie.

23. Opäť je potrebné zdôrazniť, že v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi alebo zákonodarnými orgánmi, záujem dieťaťa. Tento pozitívny záväzok štátu je v podmienkach Slovenskej republiky nepochybne vyjadrený aj v úprave konaní starostlivosti súdu o maloletých vyplývajúcej z CMP (§ 111 a nasl.) s akcentom na jeho základné princípy, predovšetkým čl. 4, 5 a 11 ods. 1, z ktorých vyplýva povinnosť súdu konať v najlepšom záujme

dieťaťa a to aj bez návrhu, postupovať a rozhodovať v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

24. V tomto prejednávacom prípade došlo k paradoxnej situácii, kedy bolo nariadené neodkladné opatrenie o úprave styku starého otca s vnukom bez toho, aby starý otec podal nový návrh vo veci samej z dôvodu ním tvrdenej zmeny pomerov od posledného meritórneho rozhodnutia vo veci a ani súd nezačal začal konanie z úradnej povinnosti za účelom riadneho zistenia potreby tejto úpravy pomerov dieťaťa a konkrétneho vyhovujúceho nastavenia jeho realizácie (na určitom mieste, v určitom čase, s prípadnými obmedzeniami a pod.) v súlade s rešpektovaním najlepšieho záujmu dieťaťa, keďže rodičia dieťaťa zjavne nie sú aktívne legitimovaní domáhať sa úpravy styku starého otca s dieťaťom, a ani jeho eventuálneho zákazu, keďže starý rodič či osoba blízka dieťaťu nemajú rovnaké práva vyplývajúce z rodinnoprávneho vzťahu aké vznikajú medzi rodičmi a ich deťmi, čo nepochybne vyplýva z ustanovení § 25 Zák. o rodine. Úprava styku dieťaťa s osobou blízkou je totiž vyjadrením len práva dieťaťa mať kontakt s osobami jej blízkymi, ak je to v záujme dieťaťa a pomery v rodine to odôvodňujú, teda nejde o právo osoby blízkej. Naproti tomu starostlivosť o dieťa a jeho výchova je garantovaným právom rodičov, čomu korešponduje právo dieťaťa na ich výchovu a starostlivosť (čl. 41 ods. 1 Ústavy SR, čl. 7, 8, 9 bod 3, 18 bod 1, 29 bod 1 Dohovoru o právach dieťaťa). Z uvedeného dôvodu teda nemožno na úpravu styku dieťaťa s osobou blízkou aplikovať rovnaké princípy a zásady ako pri úprave styku dieťaťa s rodičom.

25. Uvedenými závermi sa však súd prvej inštancie zjavne neriadil a svoje rozhodnutie odôvodnil tak, ako by rozhodoval úprave styku dieťaťa s rodičom resp. o jej neodkladnej úprave, keď konštatoval, že vzťahy medzi rodičmi a starým otcom boli narušené v čase nariadenia neodkladného opatrenia a sú aj v čase rozhodovania o návrhu rodičov na jeho zrušenie, preto nemožno nechať na báze dobrovoľnosti, či rodičia umožnia alebo neumožnia kontakt starého otca s maloletým, pričom vyjadril podozrenie, či samotní rodičia nevyplývajú nepriaznivo na maloletého vo vzťahu k starému otcovi, so správou o výsledku poradenskopsychologickej intervencie sa vysporiadal len slovami, že sa s ňou nestotožňuje. Poukázal na tvrdenia starého otca, že do júna 2017 mal s vnukom nadštandardný vzťah, avšak starý otec nešpecifikoval (ani v predchádzajúcom konaní vo veci samej), na základe čoho tento vzťah takto hodnotil, ako a v akom rozsahu trávil čas s maloletým. Od roku 2017 prešla vo vzťahu k dieťaťu, ktoré sa vyvíja, príliš dlhá doba na to, aby bolo možné tento vzťah medzi ním a starým otcom naďalej hodnotiť ako nadštandardný bez toho, aby sa v rámci dokazovania zisťoval názor maloletého k jeho stretnutiam so starým otcom, jeho vzťah k starému otcovi a pod. Vzhľadom na dobu, ktorá uplynula a skutočnosť, že maloletý sa so starým otcom za ten čas nestretával, je otázne, či existujúca úprava styku v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia tieto skutočnosti zohľadňuje a teda, či takto upravený styk je v záujme dieťaťa.

26. S poukazom na uvedené rodičia nemali inú procesnú možnosť, ako podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, po zrušení ktorého by malo začať konanie vo veci samej, v rámci ktorého by súd vykonal dokazovanie v zmysle vyššie uvedeného, nakoľko je zrejmé, že momentálna situácia starému otcovi vyhovuje, disponuje rozhodnutím súdu o úprave styku bez toho, aby bol skutočný záujem dieťaťa riadne zistený a súd rezignoval na vlastnú iniciatívu tieto skutočnosti preveriť začatím konania vo veci samej napriek výsledkom poradenskopsychologickej intervencie a odporúčaniam orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, čím v podstate podporuje ďalšiu eskaláciu napätia v rodine.

27. Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom súdu prvej inštancie, že v návrhu rodičov na zrušenie neodkladného opatrenia absentujú podstatné náležitosti, čo súd uviedol v rámci svojho odôvodnenia, prečo návrhu rodičov nemožno vyhovieť. Odvolací súd opäť poukazuje na skutočnosť, že konania vo veci maloletých detí upravuje Civilný mimosporový poriadok, pričom ide o konania, ktoré začínajú na návrh, aj bez návrhu a v zmysle základných princípov tohto poriadku (čl. 5 ods. 2) súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednávania a rozhodnutia vecí tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a v zmysle čl. 7 týchto základných princípov sa úkony účastníkov konania posudzujú s prihliadnutím na ich obsah. Z návrhu rodičov jednoznačne vyplýva, že rodičia maloletého žiadajú zrušenie neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk starého otca s maloletým L. B.. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré rodičia žiadajú zrušiť, je v ich návrhu riadne označené spisovou značkou aj označením súdu, ktorý rozhodnutie vydal.

28. V čase nariadenia neodkladného opatrenia upravujúceho styk starého otca s maloletým bola osvedčená naliehavá potreba dočasnej úpravy, avšak aktuálne je zrejme, že uvedený stav nezlepšuje vzťahy, práve naopak, dochádza k ich zhoršovaniu núteným výkonom rozhodnutia. Rodičia sa snažia držať maloletého mimo konfliktného prostredia tým, že styk s jeho starým otcom obmedzujú a starý otec sa zase domáha styku cestou nariadenia výkonu rozhodnutia súdu. Obe strany uvedené konanie zdôvodňujú záujmom dieťaťa a problém vidia v konaní a správaní druhej strany, pričom snahu riešiť situáciu len verbálne prezentujú bez toho, aby k tomu podnikli nejaké kroky. Starý otec vidí riešenie v tom, že rodičia maloletého zmenia svoje správanie k nemu a rodičia maloletého zase v tom, že starý otec ich začne rešpektovať ako rodičov maloletého. Dieťa má síce právo budovať a rozvíjať citové vzťahy s blízkymi príbuznými, so starými rodičmi, avšak v záujme dieťaťa je, aby tieto väzby na starých rodičov si vytváralo dobrovoľne. Doposiaľ v konaniach o úprave styku maloletého so starým otcom nebol nijakým spôsobom zisťovaný názor dieťaťa a jeho vzťah k starému otcovi. Pričom dieťa vo veku maloletého je už schopné vnímať danú situáciu, prípadný konflikt v rodine. Preto, dokiaľ si rodičia maloletého a starý otec maloletého nevyriešia medzi sebou vzťahy, maloletý bude vťahovaný do tohto sporu a vystavovaný konfliktu lojality. V danom prípade je zrejme, že aj keď je právom maloletého na zachovanie si totožnosti, vzťahových a rodinných väzieb s blízkymi osobami, nemôže však byť v záujme maloletého, ak by toto jeho právo bolo uplatňované za cenu toho, že by tým dieťa stratilo pocit bezpečia, stability a pokojného výchovného prostredia zabezpečovaného primárne jeho rodičmi. Je potrebné preto hľadať rozumné riešenie, aby bola zachovaná spravodlivá rovnováha medzi dotknutými záujmami dieťaťa na jednej strane a záujmami starého otca na strane druhej, ktoré skutočnosti môžu byť riadne zistené len v konaní vo veci samej, keďže skúmanie najlepšieho záujmu dieťaťa v takomto rozsahu zjavne presahuje rámec konania o nariadení neodkladného opatrenia a jeho zrušenia.

29. Maloleté deti majú právo na zachovanie vzťahu so svojimi rodičmi, ako aj právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných väzkov s blízkymi osobami v súlade so zákonom (čl. 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa), avšak z návrhov a vyjadrení rodičov maloletého, či starého otca, zo správy kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov a taktiež zo správy psychologičky Referátu poradensko - psychologických služieb ÚPSVaR Košice mal súd za osvedčené, že konfliktné vzťahy v rodine medzi rodičmi maloletého a starým otcom maloletého môžu negatívne vplyvať na záujem maloletého, posúdenie ktorého je pre súd pri rozhodovaní vo veciach, ktoré sa ho týkajú, prvoradým hľadiskom, pričom zámery, ktoré súd viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia, sa zjavne nenaplnili, ba naopak uvedená ingerencia do pomerov účastníkov ešte viac eskalovala napätie medzi nimi, v dôsledku čoho neodkladné opatrenie neprinieslo želaný výsledok, teda k zmene pomerov odôvodňujúcej zrušenie neodkladného opatrenia zjavne došlo.

30. Odvolací súd zdôrazňuje, že žiadne dieťa nemá byť vystavené tomu, aby si malo vyberať medzi svojimi rodičmi a starým otcom. Dieťa nemožno vystavovať pocitu viny z toho, že by sa prípadne mohlo tešiť na stretnutie so starým rodičom. Taktiež negatívny postoj, ktorý majú jeho rodičia a starý otec k sebe navzájom, sa s veľkou pravdepodobnosťou odráža v ich správaní, spochybňovaní sa navzájom, a to narúša harmonický rozvoj osobnosti maloletého. Odvolací súd preto apeluje na rodičov a starého otca maloletého L., aby v záujme ich syna a vnuka hľadali čo najrýchlejšiu cestu, ako vzťahy medzi sebou urovnať, nekriticizovať sa navzájom, nehľadať nedostatky, ale navzájom sa začať rešpektovať a zodpovedne sa postaviť k situácii, v ktorej sa nachádzajú, aby tak neoberali maloletého o možnosť tráviť svoje detské bezstarostné obdobie s rodičmi a starými rodičmi.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a právne argumenty odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že návrhu rodičov vyhovel a zrušil neodkladné opatrenie, ktorým bol dočasne upravený styk starého otca s maloletým L..

32. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na

súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).